

Tinéktek egy hódítás az egész!
De nékem gyász volt. Gyász, melynek szövetjén
a szerelemnek könnyje szertefolyt.
S magával vitte gyémántját a vágynak,
melyet a vérnek sodra elrabolt.
S mély száalmamból koporsót faragtam,
mert széles törzsű fa a száalom.
S e koporsóba fektettem Milévát
s most temetem és gyenge szám dalol.
És azt dalolja: dédelgesd a vágyad,
de teljesültét meg ne add neki!
Mert, ó, az ember önmagát a vágyban
s a vágyat önmagában szereti!...

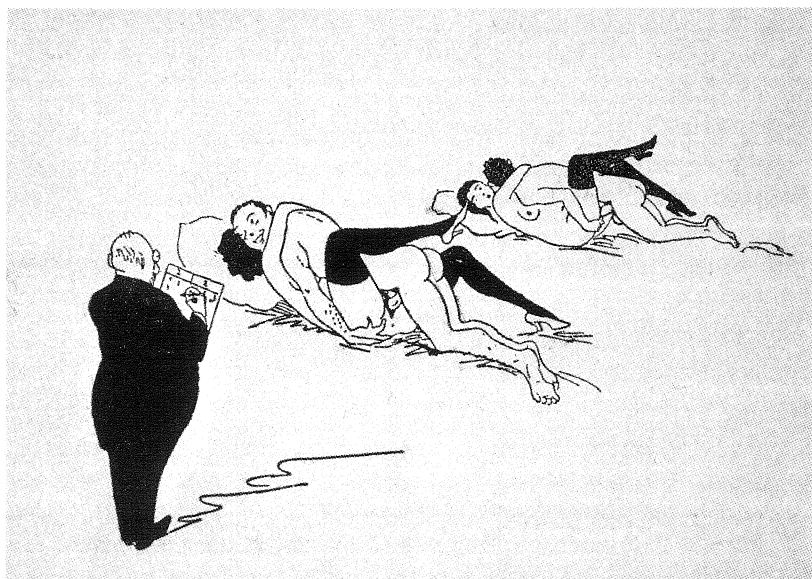
*(Somlyó Zoltán összegyűjtött versei. Kiad. Somlyó György és Térey János.
Budapest, 2002. 260–270.)*

A sárga ház

BALASSA EMIL

A sárga házba nappal csend volt
És benn mindenki aludt
Ha sötét lett a nyári égbolt
Kinyitották a kis kaput
S a lázas éjbe' felriadva,
Zenébe, dalba fult a csend,
S a zongora a vén, a gyatra
A bűnös éjbe belecseng.
Tivornyát ült a csókos céda láz,
S csak állt, csak állt a sárga ház
A részeg, bűnös sárga ház.

Szántó György: Concours ['sokadalom', 'tömörülés']. Szántó Le cirque című albumának egy darabja
Budapest, [1925]

Egyszerre csend lett, néma dermedt,
Az ajkon a szó megremeg,
A táncos, füstös céda termet
Egy durranás rengette meg.
És véres mellel kék ruhában,
A földön egy leány feküdt
Repedt hur cseng a zongorában
Borzongás támad mindenütt.
Fagyos nagy szárnyal jön, suhog a gyász
S csak állt tovább a sárga ház,
A véres bűnös sárga ház.

Kivitték, leplet tettek rája,
Sok lánynak arcán könny fut át
Aztán az éjnek zongorája
Recsegve kezdi vig dalát

Megindul a durva ének,
S a csókos kéjek mámore,
Az élet olcsó örömének
Csak egy halottja tűnt tova,
Feledjük el, jöjjön a csók, aláz,
S csak állt tovább a sárga ház,
A gyilkos, bűnös sárga ház.

(Zenét szerezte: Salgó Dezső, Magyar Kabaret. 2. köt. Gyoma, 1912. 23–24.)

Kis bordélyház

KOSZTOLÁNYI DEZSŐ

Picike kéjnők, ti, kiket kifestett
fantáziám, tiétek ez a dal,
egy férfitől, kinek az álma feslett
s útszélre vágta már a viadal.
Kis bordélyházam, túl az óperenciákon,
hadd lássa más is, nyílják kapuja
s lépjen ki onnan százezer buja
kislány gyűrt selyembe haloványon.
Sáros angyalkák, ti hüvelyknyi lányok,
piskótatestek, kapualjban állók,
idézzetek halálos éjeket,
és piszkos, parfümös ruháitokban
készítsetek mocsaras kéjeket.
Hegyes cipőcskétek bús vágyra koppan,
ha izzadt kéj mézibe forrotok,
gyönyört szaglász kis sáros orrotok.
A seggecskétek két kis gumilapda,
és szörp a nyálatok ezüst patakja,
kéj, hogyha ültök s terpedt lábbal álltok,